

B-124



#25

Maig 2026

Suplement d'educació
de Castellar del Vallès
i Sant Llorenç Savall

© L'alumnat de l'Escola El Sol i la Lluna de Castellar del Vallès gaudeix de l'aula multisensorial del centre per estimular els cinc sentits. || QUIM PASCUAL

B-124

#25

Suplement de l'ensenyament de
Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall



Benvolguts lectors i lectores,

Teniu entre les mans una nova edició de la revista B-124, un espai de comunicació i expressió que any rere any esdevé una mostra del talent, la creativitat i la mirada crítica dels infants i joves dels nostres centres educatius.

Com a regidora d'Educació, és un plaer poder presentar-vos aquesta nova publicació, fruit del treball, la implicació i l'entusiasme de l'alumnat i del professorat de Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall. Aquesta revista ens permet apropar-nos a la realitat de les aules i descobrir tot allò que els nostres alumnes aprenen, comparteixen i construeixen plegats. Cada curs és una nova oportunitat per créixer, experimentar i afrontar nous reptes. I la B-124 és, precisament, el reflex d'aquest camí compartit: una finestra oberta als projectes, les inquietuds i les experiències que formen part del dia a dia educatiu dels nostres centres.

En aquesta nova edició hi trobareu propostes i reflexions molt diverses que posen de manifest la curiositat i el compromís dels alumnes amb el món que els envolta. Els nois i noies ens parlen de la importància de millorar l'escriptura, potenciar la creativitat i trobar espais per expressar-se lliurement. També ens conviden a descobrir com aprèn la intel·ligència artificial i a reflexionar sobre l'ús que fem de les pantalles en la nostra vida quotidiana.

La revista ens transporta també a un viatge a la prehistòria i al món de la paleontologia, desperta l'interès per la investigació de les abelles i recull experiències vinculades a la Setmana Literària i a la Setmana de la Bioconstrucció. A més, hi trobareu projectes que fomenten el creixement personal, la confiança i el compromís amb el futur, així com iniciatives que reforcen el vincle entre la primària i la secundària.

També es posa en valor l'anglès com a eina de connexió i de comunitat, els intercanvis com a experiències transformadores i la necessitat de preparar-nos per als canvis constants de la societat actual. Entre els temes destacats, els alumnes també alcen la veu per defensar valors tan essencials com la convivència i la pau amb un clar missatge de rebuig a la guerra. Aquest any, a més, l'Escola Mestre Pla celebra el seu 25è aniversari, una ocasió especial per reconèixer la trajectòria del centre i la tasca educativa que ha desenvolupat al llarg de tots aquests anys, sempre vinculada al territori i a la comunitat educativa.

Tot plegat és una mostra de la riquesa educativa del nostre municipi i de la capacitat dels infants i joves per observar, reflexionar i explicar el món des de la seva pròpia mirada. La revista B-124 continua sent un projecte valuós que dona veu a l'alumnat i ens convida a escoltar-lo amb atenció.

Des de la Regidoria d'Educació, vull felicitar tots els nois i noies que han participat en l'elaboració d'aquesta revista, així com els equips docents i totes les persones que fan possible aquest projecte. Gràcies per continuar impulsant espais on l'aprenentatge, la creativitat i la participació esdevenen protagonistes.

I a vosaltres, lectors i lectores, us convido a gaudir d'aquesta nova edició amb curiositat i estima. Entre aquestes pàgines hi trobareu una part del present i del futur de la nostra comunitat educativa.
Bona lectura!

Anna Riera Sayol
Regidora d'Educació

Espais que ens fan ser

Diuen que els espais són les persones, però els espais també ens ajuden a ser persones.

Les quatre parets dels centres educatius ens acompanyen com un element més que ens fa sentir segurs, ens conviden a connectar amb els i les altres i ens permeten desenvolupar-nos i créixer.

Les aules multisensorials de les escoles del nostre municipi es configuren com un espai clau per als infants en el seu procés de desenvolupament. La nostra vinculació amb el món es produeix a través dels estímuls que ens arriben pels sentits, i aquests espais ajuden a fer que tot l'alumnat pugui assolir el seu màxim potencial en un context d'inclusió i d'oportunitats d'aprenentatge. Són espais on es facilita que l'alumnat indagui, a través del so, el tacte, la vista i l'olfacte, perquè l'escola ha de ser un espai d'experimentació, de descoberta, de foment de la curiositat.

Diuen que els espais són les persones, però aquests entorns estan dissenyats i pensats per persones. Darrere de cada espai d'aprenentatge hi ha l'esforç d'un conjunt de professionals que han fet possible que els alumnes gaudeixin d'un espai d'estimulació, de regulació i de creixement. Docents, institucions i entitats (un agraïment especial al projecte Suma+) han treballat plegats per crear aquests espais tot compartint un objectiu comú: la cura de l'infant. Són moltes les docents que, dia a dia, vetllen per mantenir viu aquests espais tan especials.

Diuen que els espais són les persones i sí, definitivament, els espais ens ajuden a ser qui som.

Servei Educatiu Vallès Occidental VIII



Estrenem projecte d'escriptura

Aquest curs hem estrenat un projecte nou per millorar l'escriptura, la creativitat i l'expressió escrita dels alumnes

Som els alumnes de cicle mitjà i superior de l'escola El Casal i aquest curs estrenem un projecte molt especial: el Projecte d'Espectura, que mai s'havia fet abans al centre. Estem molt il·lusionats de poder-vos explicar com funciona i què hem après fins ara.

Com ho fem?

Cada setmana dediquem una hora i mitja a escriure. Per organitzar-nos, dividim la classe en dos grups: mentre una meitat fa arts amb un altre mestre, l'altra meitat es queda a l'aula d'espectura amb el nostre professor. Tot i compartir l'espai amb altres companys, els textos els fem de manera individual, així cadascú pot desenvolupar les seves pròpies idees i estil.

En què consisteix?

El projecte comença a partir de 3r de primària i continua fins a 6è, adaptant el nivell de dificultat a cada curs. L'objectiu és millorar la nostra expressió escrita: escriure sense faltes, organitzar les idees, pensar els connectors i saber comunicar-nos amb claredat. Durant el curs treballarem diferents tipus de textos: narratius, descriptius, argumentatius, informatius, instructius, correus electrònics, diàlegs, poesies i textos creatius. Això ens permet practicar i entendre que cada tipus de text té la seva pròpia manera d'escriure's.

Com treballem l'espectura?

Hem après que escriure és un procés que té quatre passos clau:

Planificació: abans d'escriure el text definitiu, fem un esquema amb les idees principals. Pensem l'inici, el nus i el desenllaç si és narratiu, o els arguments principals si és un text d'opinió.

Redacció: escrivim el primer esborrany aplicant la planificació. Relectura i autocorrecció: rellegim el text, revisem faltes, accents, signes de puntuació i si les frases tenen sentit.

Correcció amb el mestre: finalment, el professor revisa el text individualment i ens ajuda a millorar-lo.



L'espectura ens ajuda a imaginar, pensar i expressar-nos millor cada dia

Així hem descobert que equivocar-nos no és dolent, sinó una oportunitat per aprendre i fer els textos més clars i complets.

Què ens ha aportat?

Encara que sigui el primer curs del projecte, ja hem notat moltes millores: escrivim més ordenats, revisem millor els errors, tenim menys faltes i més confiança a l'hora de redactar. També hem desenvolupat la creativitat i la capacitat d'imaginar històries i personatges propis. El que més ens agrada és inventar i expressar idees originals, mentre que el que més ens costa és escriure sense faltes, col·locar bé els accents i trobar connectors adequats. De vegades també és difícil començar un text,

però amb l'esquema inicial ens resulta més fàcil.

Mirant cap al futur

Aquest projecte ens ha ensenyat que l'espectura és molt més que una tasca escolar: és una manera de pensar, de crear i d'expressar-nos. Tot i les dificultats, amb ajuda, paciència i pràctica millorem cada dia. Si continuem treballant així, el nostre nivell d'espectura anirà pujant i serem més competents tant a l'escola com en el futur. Aquest projecte, tot just començat, ja està marcant la diferència en el nostre aprenentatge i ens ajuda a créixer com a alumnes i com a persones.

Com aprèn la IA: dades, errors i biaixos

La IA no pensa: aprèn de les dades. A l'etapa de secundària de l'escola El Casal ho experimentem entrenant models, analitzant errors i biaixos i programant dispositius interactius

Ales classes de tecnologia de la nostra escola, ens formem com a persones conscients, crítiques i creatives. Per això treballem la intel·ligència artificial no només com una eina, sinó entenent com funciona realment i quins riscos pot tenir.

A 1r de l'ESO, entenem com la IA és una eina creada per les persones, que aprèn a partir de dades. Per exemple, aplicacions com xatbots generen respostes a partir de la informació amb què han estat entrenades. Les dades d'entrada són la informació que rep la IA, i les dades de sortida són els resultats que produeix. Per tant, la IA no pensa per si sola, sinó que depèn completament de les dades que li proporcionen els humans.

Això fa que les persones que entrenen la IA tinguin un paper molt important: seleccionen les dades, decideixen què és correcte i revisen el sistema perquè millori. Si aquestes dades no són adequades, poden aparèixer biaixos.

Un biaix és quan la IA dona resultats distorsionats. Per exemple, hi ha sistemes de reconeixement facial que funcionen millor amb persones blanques que amb persones racialitzades, perquè han estat entrenats amb dades poc diverses. Això demostra que el problema no és la màquina, sinó les dades amb què ha après.

Per això és important tenir pensament crític: la IA no és neutral, sinó que reflecteix la informació que rep.

A 2n d'ESO hem fet un experiment basat en l'entrenament d'un model d'aprenentatge automàtic per entendre com aprèn una IA.

Hem utilitzat diferents gestos i posicions de la cara i el cos com a dades d'entrada amb l'objectiu de controlar accions a partir del moviment. A partir d'aquest entrenament, la IA aprèn a reconèixer aquests gestos i a relacionar-los amb una ordre, com per exemple activar un moviment o una resposta.

En el nostre projecte, aquests models es connecten amb una placa micro:bit, que



© Alumnes de secundària treballant a l'assignatura de tecnologia.

s'insereix en un robot Cutebot. Així, els gestos entrenats es transformen en ordres que permeten controlar el moviment del robot.

Al principi, el model funcionava bé en situacions concretes, però quan canviàvem la persona, la llum o la posició, començava a fallar. Per exemple, en alguns casos la IA confonia persones diferents o no reconeixia correctament els gestos si canviaven les condicions.

Això ens ha fet veure que el model estava esbiaixat, perquè havia estat entrenat amb dades poc diverses. Quan vam repetir l'entrenament afegint més varietat (persones diferents, canvis de llum i posició), el sistema va millorar.

També hem vist que aquesta tecnologia podria ser útil en alguns casos, com ajudar persones amb mobilitat reduïda a controlar dispositius amb gestos. Però, perquè funcioni bé, cal entrenar-la amb dades representatives.

Aquest projecte ens ha permès entendre que la intel·ligència artificial no és neutra ni objectiva. Els resultats que genera depenen directament de les dades amb què se l'ha entrenat. Per això és important treballar-la des d'una mirada crítica, entenent tant les seves possibilitats com els seus límits

“ Si les dades són limitades, la IA també ho és; amb dades diverses, millora.”

“ La IA no pensa: respon segons les dades amb què se l'ha entrenat.”

“ Els errors de la IA no són aleatoris: reflecteixen biaixos en les dades.”

Un gran descobriment: el foc!



A la classe dels Minerals hem fet un viatge a la prehistòria a través dels invents que van canviar-nos la vida

Els humans som éssers molt curiosos, i sempre hem tingut ganes de saber i conèixer com és el món que ens envolta. En això la canalla són experts, perquè és fascinant veure i escoltar les preguntes que els rondan pel cap sobre el perquè de les coses; d'on venim, com eren les coses abans, com vivien els nostres avantpassats...

Al llarg del segon trimestre, a la classe dels Minerals de 1r primària de l'Escola Joan Blanquer hem estat investigant com vivien

els homes i dones a la prehistòria, un període històric llarguíssim al qual sovint parem poca atenció, i on podem observar els moments clau que van fer que els humans ens hàgim convertit en el que som avui en dia.

Per descobrir com vivien els humans fa milers d'anys vam posar la mirada en els objectes i invents que van canviar la vida als humans prehistòrics (i de retruc també a nosaltres). Des de petites eines, armes per caçar, les primeres peces de roba, la roda i, sobretot, el foc, vam anar veient com cada un d'aquests invents aportaven solucions a problemes del dia a dia i van suposar un canvi dràstic en la vida d'aquelles persones.

Així doncs, a través de les idees prèvies, preguntes i hipòtesis que van anar sorgint, vam anar traçant una línia d'investigació en la qual vam començar construint com ens imaginàvem diferents eines prehistòriques i vam acabar produint i gravant un anunci tipus teletotiga sobre el foc.

Entremig, tot d'activitats que ens han

acompanyat per poder entendre-ho el millor possible, des de fitxes de cada un d'aquests objectes fins a una excursió al bosc de la pedra seca, on vam veure també la reproducció d'un dolmen i d'un menhir. Allà també vam aprofitar per gravar plans recurs per a l'anunci, que seria el colofó a aquesta aventura.

Aquesta també ha sigut la gràcia d'aquesta situació d'aprenentatge, que, tot i que responia a sabers de l'àmbit de coneixement del medi, també hem enfocat des de l'àmbit artístic a través del treball globalitzat. Per produir l'anunci del foc, vam veure quins eren els rols i feines principals que hi havia al darrere de qualsevol projecte audiovisual i ens els vam repartir. De sobte, a la classe dels Minerals teníem un grup de guionistes, de tècnics de càmera i so, i actors i actrius disposats a convertir-se en prehistòrics per vendre el foc.

Gràcies a un vestuari de luxe, les imatges que vam poder gravar al bosc i, finalment, les escenes que vam gravar a l'estudi de gravació que tenim a l'escola, amb el croma, vam

Viure com un animal està passat de moda!

poder reproduir una cova prehistòrica com si hi fóssim dins fa milers d'anys. Ja només quedava gravar i muntar-ho.

Tot i els nervis habituals de posar-se davant d'una càmera, els actors i actrius que interpretaven els prehistòrics van exposar tots els beneficis del foc que hi havia escrits al guió, mentre els tècnics de càmera i so s'encarregaven d'enregistrar-ho tot. Un matí intens, amb unes quantes preses falses que ens guardarem per a nosaltres, i una bona experiència en la primera presa de contacte de la realització d'un petit projecte audiovisual.

En definitiva, un viatge a la prehistòria que ens ha portat a viure i descobrir moltes coses.

Com utilitzem les pantalles?

Més del 50% de l'alumnat no té control parental als dispositius. Aquestes són algunes de les dades de l'enquesta sobre l'ús de pantalles

Durant aquestes Jornades de Descobriment també va venir una neurocientífica al nostre centre per fer-nos una xerrada. Ens va explicar com funciona el nostre cervell ara que som nens i està en ple creixement. Ens va dir que els jocs i les xarxes socials ens donen una sensació de "premi" molt ràpida al cervell, i per això a vegades ens hi enganxem tant i ens costa parar. També ens va recordar que en alguns jocs en línia ens donen accés al xat on podem parlar amb desconeguts sense adonar-nos del perill, una cosa que a l'enquesta també hem vist que passa.

Hola a tothom! Aquest curs, amb motiu de les Jornades de Descobriment de l'escola (una setmana en què tots plegats investiguem sobre un mateix tema), ens ha tocat treballar els jocs. Els nens i nenes de 6è de primària hem aprofitat per fer una gran enquesta a tot l'alumnat del centre, des de 1r fins a 6è. L'objectiu era veure quin ús fem dels dispositius electrònics, les xarxes socials i els videojocs. Hem recollit i sumat tots els resultats, i ens han sortit algunes dades molt interessants que us volem explicar.

A nosaltres ens agrada molt jugar als videojocs, mirar vídeos o estar a les xarxes, i està clar que no volem perdre aquest privilegi. Però l'estudi que hem fet ens ha obert una mica els ulls. Creiem que està bé saber tot això per poder trobar un equilibri. Potser cal que entre tots (nens, nenes i famílies) mirem de gaudir de la tecnologia d'una manera més segura, i que també recordem guardar temps per fer esport, jugar al carrer o simplement descansar el cap.

A la majoria de nosaltres ens encanten les pantalles. Els mòbils, les tauletes i les consoles formen part del nostre dia a dia. Els fem servir molt per jugar, xatejar amb els amics o mirar vídeos, i és normal que els defensem perquè ens ho passem molt bé i ens agrada tenir-los. Però, tot i així, algunes dades que hem tret de l'enquesta ens han fet pensar una mica.

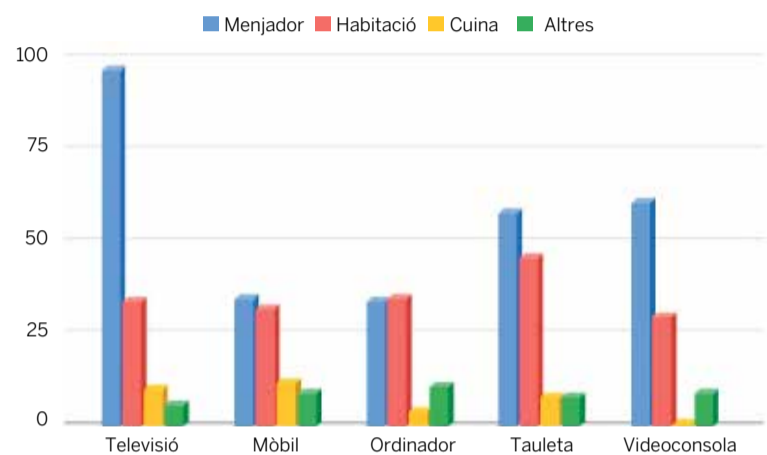
Sabíeu que gairebé un 40% de l'alumnat admet que sent dependència de les pantalles?

Per exemple, sabíeu que més de la meitat dels nens i nenes que han respost l'enquesta no tenen cap mena de control parental als seus dispositius? Això fa que de vegades veiem coses que no tocaria. De fet, gairebé dos terços de l'alumnat de l'escola diu que ha vist alguna vegada o sovint coses per internet que no són per a la seva edat. Una altra dada molt curiosa que ha sortit és que gairebé el 40% dels companys i companyes han marcat que creuen que tenen dependència de les pantalles. Això vol dir que molts notem que ens costa molt apagar-les!

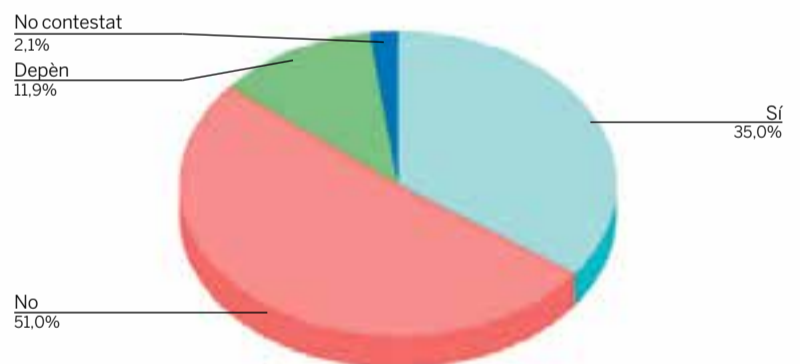


© Xerrada de la neurocientífica.

Digues a quin lloc utilitzes els següents dispositius
(Enquesta sobre l'ús dels pantalles. Pregunta 7)



Tens control parental als dispositius?
(Enquesta sobre l'ús dels pantalles. Pregunta 3)



Creus que tens dependència de les pantalles?
(Enquesta final. Pregunta 1)





Descobrim el món de les abelles

Els infants de 1r i 2n investiguen les abelles i es converteixen en experts

Aquest segon trimestre, els infants de 2n de primària de l'escola han participat en una situació d'aprenentatge centrada en el món de les abelles. Aquesta s'ha iniciat a l'aula a partir de la curiositat dels infants i s'ha anat desenvolupant al llarg de diverses sessions d'investigació i descoberta.

A mesura que avançava el projecte, van escollir el nom de classe: "Ruscòpolis, la ciutat de les abelles". Aquest fet va ajudar a donar identitat i sentit al treball efectuat. Durant el trimestre, els infants han estudiat l'anatomia, el cicle de vida i l'organització de les abelles dins del rusc, a més del procés d'elaboració de la mel. També han descobert la importància de la pol·linització, així com la feina dels apicultors i apicultores.

Les activitats han estat variades i dinàmiques: classificacions, manualitats i treball cooperatiu. A més, els alumnes han participat en petits reptes i han compartit els seus aprenentatges a través d'exposicions orals i enregistraments.

El projecte ha culminat amb una sortida a Can Pere, on els infants han pogut viure de primera mà tot allò que havien treballat a l'aula. Aquesta experiència final ha reforçat els seus aprenentatges i ha donat sentit real al projecte.

Aquest treball ha afavorit el desenvolupament del pensament científic, la curiositat i la consciència ambiental, i ha ajudat els infants a comprendre que cuidar les abelles és essencial per al nostre planeta.



© Ens convertim en apicultors i apicultores.



© Explorem on viuen les abelles.



© Fem espelmes amb la cera de les abelles.



© Coneixem l'elaboració de la mel.



© Veiem en directe la feina dels apicultors i les apicultores.

Goscinny: resistència i humor



© Recreació lliure amb teles al bosc per part de la comunitat de petits.



© Els comerços col·laboradors tenien una prova per resoldre i poder ser alliberats per la comunitat de grans.



© Maqueta del poblat gal i instal·lació efectuada per tota la comunitat de mitjans.

La Setmana Literària ens ha apropat a la història, als còmics, a les lluites, a pocions i descoberta de personatges ben especials

Tota l'escola va endinsar-se en la vida dels gals, cosa que va despertar l'interès en els còmics i la història antiga: els seus costums, construccions i lideratge. El tret de sortida ens va permetre descobrir, a través de tallers com treballar la personalització d'un personatge, descobrir les propietats de les plantes i cooperar transportant menhirs o lluitant combats amb enginy. Un matí ple d'estones compartides i l'inici d'un cuquet que es va anar fent gran. Tothom en volia saber més!

Els més menuts van centrar-se en el còmic *Els dotze treballs*. Dilluns va aparèixer l'Astèrix per informar-nos que els guionistes buscaven un nou personatge per al seu còmic i que havien pensat unes proves per determinar qui en seria el protagonista. Durant els dies següents els infants de petits van posar en joc les seves habilitats de construcció, creatives per fer escuts, cabanes, pocions, i fins i tot crear els seus propis còmics. Els mitjans van construir una gran maqueta del poblat, van fer un recull de pocions ben especial i van culminar la setmana amb la visita de Mercè Galí, que els va parlar de la importància de la il·lustració i fent un gran combat entre gals i romans al bosc. Feia impressió veure'ls com desfilaven! Per últim els grans van endinsar-se en el context històric dels còmics i van ubicar què passava al món, si els còmics ens expliquen la veritat o és una mirada esbiaixada, poder fer glosa i utilitzar la paraula tan important a l'edat antiga. El que més ha agradat han estat les gimcanes, sobretot la del poble. Sant Llorenç començava a estar ocupat i els grans van ser els responsables d'alliberar els comerços a

través dels coneixements que havien adquirit durant la setmana.

La culminació va ser una gran exposició on els espais més destacats van ser les maquetes, la recreació de lluita històrica, però sobretot observar com tots els infants es convertien en guies per un dia i mostraven allò après a les famílies de l'escola.

El Consell d'Infants, amb la seva valoració, va dir que feia la seva crítica constructiva però el resum és: ha estat la millor setmana cultural que recordem!

“ Ens ha agradat poder anar pel poble i alliberar comerços! Les activitats han estat molt 'currades'. Fins i tot a les persones que no els agraden els llibres els ha agradat”

25 anys creixent junts: Setmana Cultural a l'Escola Mestre Pla



Aquest mes de març, just abans de les vacances de Setmana Santa, l'Escola Mestre Pla ha viscut uns dies que quedaran gravats en la nostra memòria col·lectiva. Hem celebrat el nostre **25è aniversari**, un quart de segle educant, compartint i formant part de la vida de tantes generacions.

Una mirada al passat amb els ulls del present

En el marc de la nostra **Setmana Cultural**, l'escola s'ha convertit en un espai de retrobament. Hem tingut el privilegi de rebre la visita d'**antics alumnes i antics mestres**, que van posar les primeres pedres d'aquest projecte educatiu. A través de xerrades i col·laboracions, ens han explicat com era la nostra escola fa dues dècades, i han compartit anècdotes que han fascinat els més petits.

Durant aquests dies, l'activitat ha estat frenètica i plena de sentit. Els nostres infants s'han convertit en periodistes per uns dies, i han fet **entrevistes a exalumnes i antics directors** per recollir el testimoni d'aquells que ens van precedir. Tota aquesta riquesa d'experiències ha quedat plasmada en l'elaboració d'una **revista especial de l'aniversari**. Així mateix, un dels

moments més emotius de la setmana va ser la preparació i realització d'un **ball conjunt** en què van participar tots els alumnes de l'escola, que van omplir el pati d'energia i celebrar a través del moviment aquests 25 anys d'història compartida.

Una cloenda plena de color i comunitat

El punt àlgid de la celebració va tenir lloc el divendres, en una jornada final dedicada a la il·lusió i la convivència. Durant tota la jornada, els infants van anar transformant una de les parets del centre en un **mural col·lectiu**. Des dels alumnes de 3 anys fins als de 6è, tots van anar deixant la seva empremta de color en una obra que ja és patrimoni de l'escola.

Un cop finalitzada la jornada escolar, va arribar el moment de la celebració amb les famílies. La festa es va iniciar amb un gran espectacle de màgia que va deixar bocabadats grans i petits, i la diversió va seguir amb els inflables.

Per molts anys més creixent i aprenent junts!



St. Patrick's: l'anglès com a nexxe de comunitat

Les festivitats culturals contextualitzen l'aprenentatge de llengües i en permeten un ús autèntic i real en un marc significatiu

Al'IE Sant Esteve, la celebració de St. Patrick's Day ofereix una oportunitat d'or per convertir aquesta festivitat en un eix vertebrador que utilitza l'anglès com a nexxe d'unió entre les tres etapes: infantil, primària i ESO. Tenint present el trèvol de tres fulles (*the shamrock*) com a símbol d'Irlanda; en aquesta proposta, representa la unitat de la comunitat educativa. Cada fulla simbolitza una de les etapes i totes neixen d'una mateixa tija: la competència lingüística i el sentiment de pertinença al centre. La realitat d'un centre que conviu amb tres etapes educatives diferents presenta molts reptes i també moltes oportunitats. Cada etapa té les seves dinàmiques i objectius concrets propis, i fa que es necessitin espais i moments per compartir, teixir vincles i comunitat per ajudar a consolidar el seu projecte comú.

L'objectiu principal de la jornada de Sant Patrick's és utilitzar l'anglès en un context real, funcional i, sobretot, compartit. La proposta consisteix en un seguit de reptes per estacions on els grups no són tancats per nivell, sinó que fomenten l'aprenentatge entre iguals d'infants i de joves de diferents cicles (*peer learning*). La proposta se centra en una gimcana en què els alumnes de tercer i quart d'ESO actuen com a guies i dinamitzadors, i l'alumnat des d'15 a segon d'ESO resolen enigmes o reptes i duen a terme activitats creatives o més sensorials tot fent servir l'anglès. Així mateix, l'espai està amenitzat per alumnat de l'àmbit artístic que fan de follets (*leprechauns*) i aporten un toc més autèntic a l'escenari d'aprenentatge.

La viabilitat d'una proposta d'aquesta magnitud recau, inevitablement, sobre els fons d'un gran engranatge humà: la coordinació docent. Perquè funcioni, cal que els equips d'infantil, primària i secundària trenquin els seus propis horaris i dinàmiques per teixir una estratègia comuna. Aquesta tasca de planificació requereix hores de disseny compartit, de buidatge de calendaris i una logística precisa que permeti l'encreuament de l'alumnat de diferents edats en un mateix espai. Amb tot, més enllà de l'organització de les activitats, liderada per l'equip de llengües estrangeres, i la gestió de recursos, la **implicació de la resta del claustre esdevé el motor cabdal** de la proposta; sense l'entusiasme per sortir de la zona de confort i la creença ferma en la innovació pedagògica, aquestes activitats no passarien

de ser una intenció sobre el paper o una idea al calaix de sastre. És la passió dels mestres i professors la que transforma una simple gimcana en una experiència educativa memorable i transformadora per a tot l'alumnat participant.

En definitiva, organitzar un St. Patrick's Day amb una mirada de centre permet demostrar que la llengua anglesa no és un coneixement estàtic que s'acumula curs rere curs, sinó un brot que creix amb l'alumne. Quan els infants comparteixen propostes amb la resta dels seus iguals, l'aprenentatge és real. En aquest moment, l'anglès ja no és "la llengua de l'altre", sinó el nexxe d'unió que permet construir, jugar i aprendre junts.

“ Treballar amb l'ESO feia vergonya, però ens van ajudar molt. Ens enteníem jugant en anglès i fent les activitats ”



© Els més petits ajudats per les més grans.



© Taller d'enigmes i de caracterització.



© Alumnat de secundària dinamitzant un repte.

Intercanvi pel creixement personal

L'IE Sant Esteve impulsa un projecte d'intercanvi amb el centre francès École Lamoricière Saint Philbert de Grand Lieu, una experiència transformadora per a l'alumnat de 3r d'ESO

L'intercanvi lingüístic i cultural suposa una experiència transformadora per a l'alumnat de 3r d'ESO de l'IE Sant Esteve i l'École Lamoricière Saint Philbert de Grand Lieu, una població situada a 25 quilòmetres al sud de Nantes. El projecte es va iniciar amb activitats de coneixença a distància al llarg del curs escolar i culmina amb la fase d'intercanvi real, amb l'estada de l'alumnat francès a Castellar del Vallès al mes de maig i, l'acollida del nostre alumnat per part dels companys i companyes francesos al mes de juny. Durant aquestes estades, els estudiants conviuen amb famílies d'acollida, fet que afavoreix una immersió completa en la llengua i els costums del país i esdevé un element clau d'aquest aprenentatge vivencial.

Més enllà de la pràctica lingüística, l'intercanvi té una clara dimensió educativa i social. Permet millorar la comprensió oral i l'expressió en francès i castellà en situacions quotidianes, alhora que fomenta valors com la tolerància, l'autonomia i l'obertura a altres cultures europees. Els participants treballen en activitats diverses de l'àmbit artístic,

esportiu i lingüístic, que reforcen el treball col·laboratiu i en equip.

El programa inclou activitats acadèmiques com l'assistència a classes en els centres d'acollida per conèixer el sistema educatiu francès i català, poder-lo comparar i practicar tant la part oral com l'escripta d'ambdós idiomes; visites i activitats culturals com el tour pel centre històric de Nantes, la gimcana per la població de Saint Philbert de Grand Lieu, o bé la ruta modernista per la ciutat de Barcelona, així com altres visites a espais d'interès natural i d'oci.

Aquest any arribem ja a la 4a edició d'aquest projecte d'intercanvi. Compartim algunes de les reflexions i la valoració que fa l'alumnat, després d'haver-hi participat:

Aquesta iniciativa consolida el compromís del nostre centre amb una educació oberta, competencial i europea, i ofereix a l'alumnat una oportunitat única per créixer tant a escala acadèmica com personal

“Aquest intercanvi m'ha ajudat a ser més independent, perquè has d'adaptar-te a una altra família i a altres costums. Al principi costa, però després t'hi acostumes.”

“Al principi estava bastant nerviós perquè no sabia si m'entendria amb la família francesa, però al final treus recursos de tot arreu i acaba sent una experiència que omple molt.”

“Quan van venir els francesos aquí, em feia vergonya parlar en francès, però després, quan vaig anar jo allà, vaig perdre la por. Ara tinc més confiança per parlar.”

“He après que no tot és igual que aquí: els horaris, el menjar, l'escola... però això és el que ho fa interessant.”

“Crec que és una experiència que tothom hauria de viure, perquè no només aprens idiomes, sinó que també creixes com a persona.”

“Les activitats que vam fer, com la visita a Nantes o la gimcana, van ser molt divertides. Però el millor és que he fet nous amics amb els que encara continuo tenint contacte.”

“El millor moment va ser quan ens vam acomiadar, perquè et dones compte de com d'important ha estat l'experiència i de tot el que has compartit.”



© Visita a “Les Machines de l'Île” a Nantes.



© Alumnat elaborant un mosaic modernista a l'École Lamoricière.



© Alumnat preparant el comiat al pati de l'escola.

Preparant-nos per als canvis!



© La Gemma i el grup de sisè durant una de les sessions.



© Sessió amb famílies, mestres i infants.

Durant cinc sessions dels mesos de febrer i març, la Gemma Gilabert, formadora en restaurativa, ens va acompanyar al grup de sisè i les seves famílies per ajudar-nos a saber conviure amb els canvis

És el nostre darrer any a l'escola. El curs vinent comencem una nova etapa a l'institut i haurà molts canvis... Canviem d'espais i de mestres, d'horaris, físicament, potser també d'amics i amigues... I no sabem com ho viurem.

És per això que hem participat en aquest projecte, que l'escola ha fet els darrers tres cursos. El primer dia, la Gemma i mestres de l'escola es van reunir amb les nostres famílies. Les que van poder venir, en tornar a casa, ens van explicar com havia anat, que havia estat divertit i motivador, i que no es perdrien la darrera sessió.

La setmana següent vam iniciar les sessions amb el grup. Abans de començar-les, alguns infants pensàvem que seria avorrit, d'altres tenien nervis o curiositat. Però al llarg de tres setmanes, els divendres a la tarda, es van anar convertint en espais de cercle, d'activitats i de jocs, per saber una mica més sobre com ens sentíem, quines són les nostres necessitats i emocions, i poder conèixer millor els companys i companyes. Els objectes de la paraula que fèiem servir per escoltar-nos eren divertits i tenien significat: una flor, un far i una papallona, que interpretava el canvi. Al formulari de valoració que hem respost tots els infants del grup per redactar aquest article hem escollit tres emocions que hem sentit durant les sessions. Les tres més votades han estat connectats, escoltades i respectats. Alguns també han explicat que se sentien incòmodes al principi. La Gemma es va mostrar molt pacient, amb energia i confiança.

Les sessions també ens han servit per descobrir coses dels nostres companys i companyes. Hem descobert, per exemple, que les nostres accions poden afectar les altres persones negativament i positivament. Per fer-ho hem utilitzat molts recursos, com ara les targetes de necessitats. Ja havíem treballat deu targetes amb el nostre tutor, el Santi: amistat, confiança, amor, pau, suport, respecte, honestat, contribució, cooperació, empatia i pertinença. Tot i que l'amistat continua sent la necessitat que creiem més vital per nosaltres, amb el projecte n'hem treballat d'altres, que potser ens sorgeixen davant aquests canvis. Hem compartit les nostres pors, el que creiem que necessitem per al canvi, i també que hem de

tenir més confiança en nosaltres mateixos. Volem destacar que no tots els nois i noies de sisè s'han sentit igual, alguns creuen que no necessiten aquestes sessions, tal com es representa a la gràfica de l'article.

La darrera sessió la vam fer conjuntament amb les nostres famílies. Potser va ser la més important per alguns de nosaltres. Hi va haver molt respecte i moments per compartir les nostres emocions. Un dels moments més divertits va ser representar l'escultura i el nom de la nostra família, alguns representaven abraçades o alçaven al seu fill amb confiança. Ens vam sentir escoltats, i vam pensar conjuntament una flor que partia de les nostres necessitats i les dels nostres pares i mares, per marcar estratègies que ens poguessin ajudar.

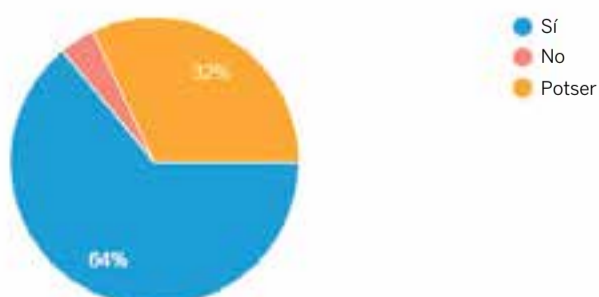
Som els representants de sisè, que voluntàriament tanquem aquest projecte, redactant aquest article, recollint l'opinió de tothom i esforçant-nos per escriure aquestes línies perquè expliquin tot allò que hem viscut.

“ El primer dia em vaig sentir una mica desorientada perquè no sabia gaire què farem durant aquests dies, però al llarg de la presentació que vam veure, m'hi vaig anar adaptant.”

“ Jo em guardaria el consell de sempre tenir ganes d'aprendre i ser optimista, perquè ajuda a avançar millor i sense tants entrebancs.”

“ És important que el poble sàpiga que fem aquests projectes, perquè així estiguin al corrent i pensin... Uau! Una noia els ha vingut a l'escola cinc dies per parlar dels canvis?! Jo també ho vull fer!”

Recomanaries aquest projecte a altres nois i noies de la teva edat?



Compromís amb el futur: l'INS Castellar, més sostenible

Aquest any som oficialment **Institut Verd**, un reconeixement al nostre compromís ambiental i a la trajectòria del centre i la implantació de polítiques sostenibles en la gestió escolar

Amb aquesta visió d'escola verda i compromesa, ens plau presentar algunes de les **novetats i els projectes principals** que estem impulsant.

Amb el **Projecte Rius** els nostres alumnes es converteixen en "inspectors" dels nostres rius. A través de l'estudi directe sobre el terreny, el projecte pretén millorar el coneixement dels ecosistemes fluvials i fomentar la responsabilitat social en la seva conservació. Els nois i noies analitzen aspectes **físicoquímics**, com la temperatura de l'aigua, el pH, la transparència i la presència de nitrats i **la qualitat biològica**: identifiquem els **macroinvertebrats** (petits insectes, crustacis i mol·luscs) que viuen a l'aigua, ja que la seva presència o absència és l'indicador més fidel de la salut del riu. A més, també s'avalua **estat de l'entorn, com per exemple la vegetació de ribera, la presència de deixalles i l'estat del bosc que envolta el riu.**

Mitjançant la col·laboració amb l'**INS Les Garberes**, l'alumnat d'ESO3 descobreix els avantatges dels productes de km 0, analitzant com la reducció del transport disminueix la petjada de carboni i ajuda a l'economia local. L'alumnat de l'Institut Les Garberes ens ensenya pràctiques agràries sostenibles, mètodes de cultiu que respecten els cicles naturals i la biodiversitat i que eviten l'ús excessiu de químics, i prenem consciència ecològica sobre la temporalitat dels productes i la importància de reduir els residus i els envasos plàstics en la nostra alimentació diària.

Animal Sanctuary és un projecte transversal d'anglès i de biologia. Hem treballat les cinc extincions massives que s'han produït al llarg de la història de la vida a la Terra, així com la sisena extinció, que s'està produint en l'actualitat i en què l'activitat humana té un paper clau. L'alumnat ha investigat diverses espècies en perill d'extinció mitjançant la IUCN Red List of Threatened Species i hem elaborat els seus espais per conservar-les, que hem presentat en forma de pàgines web. També hem reflexionat sobre quines accions podem dur a terme per tal de preservar la biodiversitat i frenar la desaparició d'espècies.

Petó i Adeu és la campanya que ha iniciat el Comitè Ambiental de l'Institut. L'objectiu és reduir els desplaçaments en cotxe, per una banda, i per l'altra evitar l'aparcament a les voreres i l'espera amb els motors en marxa. És el primer pas per una mobilitat segura i sostenible.

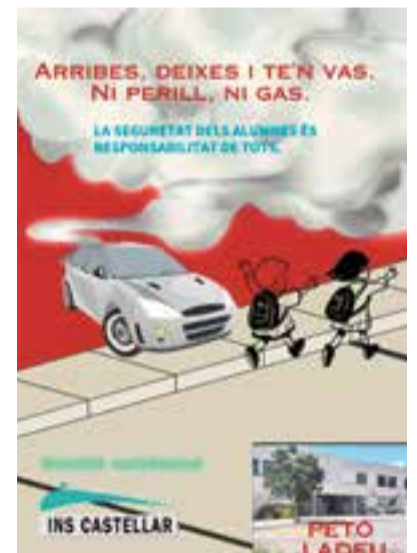
L'educació ambiental actualment és necessària en un món on impera la cultura del malbaratament. Esperem que amb el coneixement i la sensibilització podem avançar en el camí correcte. I tu? Ens acompanyes en aquest trajecte?



© Amb el Projecte Rius, l'alumnat esdevé l'investigador de l'estat de conservació del riu.



© L'INS les Garberes i l'INS Castellar ens unim en la tasca de sensibilització mediambiental.



© Petó i Adeu: campanya per a una mobilitat segura i sostenible.



© Entrega de la Certificació d'Institut Verd a l'INS Castellar.



© Animal Sanctuary. Projecte interdisciplinari en anglès de l'alumnat de primer d'ESO.

Els “grans”, els nostres herois



© No només és joc, és vincle, valors i admiració.



© Joves de 3r d'ESO dinamitzant el joc.



© Els infants de primària gaudeixen jugant.



© Joves de 3r d'ESO en el moment de les explicacions del joc.

Per als infants de primària, els dimarts són màgics. Els alumnes de l'ESO es converteixen en els seus herois i referents de joc

Cada dues setmanes, el migdia de dimarts es transforma. Un cop han dinat, els infants de primària es col·loquen el mocador al coll i, amb una emoció diferent als ulls, es dirigeixen al gimnàs. No hi van per inèrcia; hi van sabent que, a l'altra banda de la porta, els esperen els seus referents, els monitors i monitores de l'ESO, preparats per fer-los feliços.

Per a un alumne de primària, que un adolescent de 3r d'ESO s'ajupi, el miri als ulls i li

expliqui un joc és un esdeveniment. Aquest projecte de convivència s'ha convertit en l'espai on els petits se senten els veritables protagonistes.

Mirades d'admiració. La Nina i en Guillem, usuaris habituals, ho tenen claríssim. Quan els preguntes què és el millor del dimarts, no parlen de guanyar o perdre, sinó de companyia: “El que més ens agrada és que els grans juguin amb nosaltres”. Per a ells i elles, l'adolescent voluntari és un referent proper: algú a qui admiren per ser gran, però amb qui poden riure, jugar de tu a tu i aprendre valors. “Són carinyosos, ens tracten molt bé i ens ajuden quan ho necessitem”, expliquen amb un somriure.

Joc i confiança. Tot i l'alegria desbordant i el moviment constant, el gimnàs és un espai de plena confiança. Els infants riuen, corren i viuen el joc amb intensitat, però ho fan amb la seguretat de tenir els seus referents a prop. La presència dels monitors i monitores de l'ESO, sempre disposats a ajudar i compartir

l'estona, els dona la certesa necessària per atrevir-se a participar i relacionar-se amb companys i companyes d'altres cursos.

Una roda que no s'atura. Sense saber-ho, els infants formen part d'una cadena invisible. Ara mateix només pensen a jugar i a gaudir de l'atenció dels seus referents, però l'escena té una bellesa amagada: molts dels nois i noies que avui són monitors monitores, fa pocs anys eren exactament com ells i elles, corrent amb el mocador posat. És un cicle de cura i estima que es renova curs rere curs de manera natural.

Així, els dimarts al migdia, el gimnàs de FEDAC Castellar s'omple de joc, però sobretot s'omple d'una lliçó de vida: aprendre a deixar-se cuidar per, algun dia, ser qui cuida.

No busquen només algú amb qui jugar; busquen una mà gran que els guïï i els faci sentir importants i segurs

“ El que més ens agrada és que els grans juguin amb nosaltres. Són carinyosos, ens tracten molt bé i ens ajuden quan ho necessitem durant el joc.”
Nina i Guillem, primària

“ Sento que compleixo el meu propòsit de fer feliços els nens i nenes. El que ha canviat, de quan era petit, és que ara valoro més el treball que feien els monitors.”
Dídac, 3r ESO

Projecte nexxe: vincle entre primària i secundària

L'alumnat de l'escola FEDAC Castellar treballem per fer comunitat i acompanyar-nos en el pas a l'ESO

A l'escola, sovint els alumnes de primària i secundària no compartim molts espais en el nostre dia a dia, i per això, l'etapa de l'ESO pot semblar un món molt diferent per als més petits. Aquest curs, l'alumnat de 2n i 3r d'ESO del centre hem començat un projecte especial amb els nens i nenes de 5è i 6è de primària per canviar aquesta situació: el Projecte Nexxe. Es tracta d'un projecte pensat per crear vincles entre cursos i edats diferents, i per treballar en la creació d'una mateixa comunitat educativa. Els alumnes de secundària hem vist que no es tracta només de fer activitats, sinó de compartir moments, d'aprendre a comunicar-se i de descobrir com és treballar amb persones més petites que, a més a més, d'aquí poc començaran la secundària.

Durant les trobades que hem anat fent, ens hem centrat a conèixer-nos entre nosaltres. Per començar a trencar el gel, vam crear una fitxa de presentació que havíem de completar per parelles. A la fitxa hi havia preguntes sobre gustos, aficions, colors preferits, esports, música... Ens va sorprendre que fàcil que era trobar coses en comú amb els més petits! El benefici va ser mutu. Per una banda, els alumnes d'ESO havíem d'assumir el rol de referents, cosa que ens ajudava a aplicar responsabilitat i paciència. D'altra banda, els de primària se sentien escoltats per algú més gran, i això millorava la confiança i el coneixement mutu, que ens va ser molt útil per a altres activitats.

A més de compartir moments de coneixença, també hem tingut l'oportunitat d'ensenyar-nos elaboracions que hem fet a classe: els alumnes de primària ens van ensenyar contes que han escrit, i nosaltres els hem ensenyat els pòdcasts que havíem gravat al projecte de ràdio. També hem viscut moments emotius, com l'intercanvi de postals, o estones lúdiques jugant al Dobble o fent jornades esportives de bàdminton, bàsquet i hoquei.

Tot plegat ens va permetre anar treballant l'atenció, la cooperació i la confiança, i vam veure que, quan es comparteix una estona agradable, les diferències d'edat deixen de tenir importància.

Amb aquest projecte, es compleixen diversos objectius educatius. Els alumnes de l'ESO aprenem a comunicar-nos millor, a ser responsables i a cuidar i acompanyar als més petits. Els nens i les nenes de primària, d'altra banda, guanyen seguretat, practiquen habilitats socials i descobreixen que passar a l'ESO pot ser molt més fàcil del que imaginaven, sobretot si hi trobaran alumnes més grans disposats a ajudar-los si en algun moment ho necessiten. En definitiva, és un projecte que ens ajuda a conèixer-nos millor i a créixer junts.

“ Ens va sorprendre que fàcil que era trobar coses en comú amb els més petits!”



© L'alumnat organitza una jornada esportiva per treballar el joc cooperatiu.



© Moments de jocs per crear vincles.



© Els joves s'intercanvien postals que han elaborat.



© Moments de jocs per crear vincles.



© Coneixença i connexió basada en el diàleg i la conversa.

Un tast de paleontologia



© Cranis cedits per l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont.



© Prenent mesures dels cranis.



© Treball fet des de l'assignatura de biologia/geologia, amb els professors Berta Junqué i Abraham Mas.

Descobrim els nostres orígens amb la maleta dels homínids

Des de l'assignatura de biologia, amb els professors Berta i Abraham, hem portat a terme un treball de recerca i d'investigació a partir d'uns cranis cedits per l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont, de Sabadell.

El treball ha tractat sobre l'evolució dels homínids al llarg de la història, i l'objectiu principal ha estat conèixer les diferents espècies que han existit, les seves característiques físiques i com han anat canviant amb el pas del temps. Amb tota la informació recollida, n'hem fet un informe que ens ha permès elaborar un sumari amb totes les conclusions.

Hem fet aquest treball amb l'objectiu de conèixer millor les principals espècies d'homínids que han existit al llarg de la història.

Durant la investigació, també hem analitzat com ha evolucionat la capacitat cranial amb el pas del temps, per entendre com ha anat canviant el cervell dels homínids fins a arribar als humans actuals.

A més, hem comparat l'alçada i l'antiguitat de les diferents espècies per comprendre

millor el procés d'evolució humana, des dels australopitecs fins al gènere *Homo*.

El procediment d'aquesta pràctica ha consistit a analitzar l'evolució humana a partir de l'estudi de diferents cranis d'homínids. En primer lloc, hem observat rèpliques dels cranis, fixant-nos en característiques com la mida, l'amplada, la llargada i la forma de la mandíbula. A continuació, hem comparat les diferents espècies identificant les semblances i diferències i recollint aquestes dades en una taula on també s'inclouen aspectes com l'antiguitat i la capacitat cranial.

Després, hem ordenat les espècies de manera cronològica. Amb les dades obtingudes, **hem fet una anàlisi per interpretar els canvis de l'evolució, com l'augment de la capacitat cerebral o la modificació de l'estructura facial.**

Finalment, hem elaborat les conclusions, en les quals es resumeixen els canvis principals que observem i s'explica com ha tingut lloc el procés de l'evolució humana.

A partir d'una taula amb diferents espècies d'homínids, hem analitzat tres característiques principals: l'antiguitat, l'alçada i la capacitat cranial. Primer, hem comparat les dades per veure com canviaven al llarg del temps. Hem observat que les espècies més antigues, com els australopitecs, eren baixes i tenien un cervell més petit. Amb l'aparició del gènere *Homo*, la capacitat cranial va anar augmentant, i també una mica l'alçada.

Després, hem utilitzat aquestes dades per identificar diferents cranis de la pràctica.

Hem comparat l'edat i la capacitat de cada crani amb la taula per saber a quina espècie pertanyia. D'aquesta manera, les hem pogut classificar com a *Australopithecus*, *Homo habilis*, *Homo erectus* o *Homo neanderthalensis*. Finalment, s'ha fet una gràfica per relacionar l'edat amb la capacitat cranial; que mostra que amb el pas del temps, el cervell dels homínids es fa més gran, sobretot en el gènere *Homo*. Això indica una millora en les seves capacitats i en la seva manera de viure.

Estem satisfets perquè hem aconseguit els objectius del treball, ja que hem pogut conèixer i comparar les principals espècies d'homínids i les seves característiques. Gràcies a aquest treball hem après que l'evolució humana ha estat un procés llarg en què s'han produït molts canvis com l'alçada i, sobretot, com la capacitat cranial, cosa que ens ha resolt moltes curiositats i dubtes que teníem.

El que més ens ha sorprès és que algunes espècies antigues, com els neandertals, tenien una capacitat cranial fins i tot superior a la de l'*Homo sapiens*. També ens ha semblat interessant observar com les primeres espècies eren molt més baixes i amb cervells més petits.

Si haguéssim de millorar aquest treball, hi afegiríem imatges, gràfics... perquè fos més visual, i així facilitar-ne la comprensió.

En conclusió, aquest treball ens ha ajudat a entendre millor l'evolució de l'ésser humà i la importància de l'estudi dels homínids, i també hem aconseguit ampliar el nostre coneixement sobre l'origen dels humans i poder explicar-lo amb millors arguments.

“ Estem satisfets perquè hem aconseguit els objectius del treball.”

“ Hem fet una anàlisi per interpretar els canvis de l'evolució, com l'augment de la capacitat cerebral o la modificació de l'estructura facial.”

NO A LA GUERRA!

La guerra és la lluita armada entre dos o més pobles, o entre els exèrcits de dos o més estats, encara que també podem veure com el concepte s'amplia i pren una altra volada quan parlem de guerres civils, guerres santes, guerra freda, estat de guerra... vaja, massa accepcions per a una mateixa finalitat, l'eliminació del bàndol contrari, i tant se val si els morts són homes, dones o infants.

La guerra és una de les causes més potents de canvi social que es coneixen, de fet contribueix a debilitar o afavorir les nacions, a crear imperis o a dissoldre'ls, a aixecar civilitzacions o a destruir-les fins a la seva finitud. La guerra ha determinat, massa sovint, la fesomia i el desenvolupament de les societats implicades, així com les seves activitats, siguin econòmiques, tecnològiques, i, per què no, culturals. Així, factors com la consolidació i crisis dels estats nacionals, l'aparició d'organitzacions a gran escala, el desenvolupament massiu de les comunicacions, la carrera armamentista o les mutacions en l'estructura social de les societats postindustrials ens han portat a l'aparició i actualització d'altres modalitats de lluita: cops d'estat, terrorisme, guerrilles revolucionàries, lluita de les minories marginades, "desviar mirades", etc., que s'afegeixen al caos mundial i al difícil equilibri que mantenen les potències estel·lars a escala global, on el control i domini de les fonts d'energia són la base d'una economia capitalista que ens ofega a tothom per igual.

Paral·lelament als morts, als canvis de fronteres, a la destrucció, el que sí que mou els dirigents a iniciar un conflicte, malgrat que ens parlin de grans ideals de llibertat i democràcia (mites), el més rellevant és el poder econòmic, són els diners.

Així, qualsevol conflagració, bel·ligerància és un fenomen col·lectiu en què concorren problemes geogràfics, racials, religiosos, històrics, sociològics, econòmics, polítics, antropològics, socials i culturals, i per descomptat NO ens tenen en consideració, NO importen les nostres vides, som simplement peons en el tauler d'escacs d'uns quants, els més poderosos, que mouen les fitxes segons les seves necessitats i els seus interessos. NO ens enganyem, ens fan creure que tenim poder de decisió, però la veritat és que la guerra és una entelèquia, on els poderosos que es coneixen entre ells, que tenen relacions econòmiques, i que, per descomptat, mai participaran del conflicte, envien a morir a persones que no es coneixen i que no s'odien, però a qui se'ls ho fa creure, tot apel·lant a uns sentiments d'orgull, de pàtria, de nació...

Diem: NO A LA GUERRA!



© Font: pexels alesustinao, Kíiv (Ucraïna)

13a Setmana de la Bioconstrucció

El grup de PFI d'auxiliar de vivers i jardins participem conjuntament amb la resta de l'alumnat en la 13a Setmana de la Bioconstrucció

Hola!
Som l'alumnat del PFI de viverisme i jardineria, i volem compartir com hem viscut la setmana BIO d'aquest desembre. Ha estat una experiència professional molt enriquidora, en què tot l'institut hem treballat conjuntament a l'Espai Nau del centre.

Enguany ens hem centrat a adaptar el nostre entorn al canvi climàtic, amb l'objectiu de millorar la sostenibilitat i la gestió de l'espai. Hem desenvolupat diversos projectes clau. A l'Arborètum, hem plantat arbres resistents a la sequera. A l'Espai de Postcollita, hem instal·lat una cambra frigorífica i hem pavimentat la zona de treball. Pel que fa a la Nursery i Cultiu, hem millorat l'ergonomia de les taules i hem incorporat protecció solar per a les plantes. Finalment, a la Passera i la plaça Violant Carnera, hem construït una passera de fusta i hem adequat aquest espai per fer-lo més funcional.

Durant aquesta setmana hem treballat com en una obra real, gestionant maquinària i seguint estrictament les normes de seguretat, especialment pel que fa a l'ús dels EPI. Més enllà dels aprenentatges tècnics, el més valuós ha estat el treball en equip: ens hem sentit com a veritables professionals i hem entès que cada detall és important per tenir cura del medi ambient.

Estem molt orgullosos de la feina feta i ens sentim preparats per afrontar nous reptes!



© Preparació de les taules de cultiu.



© Anivellant el terreny de l'espai postcollita.



© Col·loquem llambordes.



© Tancament de la jornada.



© Treballem a l'Arborètum.



L'art d'ensenyar: un viatge de 40 anys a través de tres mirades

L'educació no és una foto fixa, sinó una pel·lícula en moviment. La societat i els mitjans parlen dels grans canvis educatius. Per entendre com ha canviat el pols de les aules, parlem amb tres docents que representen el passat, el present i el futur del nostre sistema educatiu: **Remei Ventura** (jubilada després de 40 anys de professió), **Eva Hernández** (amb 12 anys d'experiència) i **Marc Montpart** (que en fa 5 que va començar)

L'essència que no canvia: il·lusió i compromís

Malgrat el pas de les dècades, l'essència no canvia. Per a **Remei Ventura**, que va començar el 1978, la docència és una passió que s'alimenta d'una "**il·lusió constant de transmetre coneixement**". Segons ella, el rigor i l'actitud del mestre han de ser el far de l'alumnat. Curiosament, tot i els canvis socials, la Remei trenca el mite que "**qualsevol temps passat és millor**": afirma que els joves d'ara no tenen capacitats que no tinguessin els d'abans; la diversitat i el potencial humà sempre hi han estat.



El repte de la immediatesa: de la classe magistral al "format TikTok"

Eva Hernández posa el dit a la llaga d'un dels canvis més radicals: l'atenció. Si fa una dècada l'alumnat podia seguir una explicació magistral basada en el llibre de text, avui l'estímul de les xarxes socials ho ha canviat tot.

"**He canviat la manera de fer les classes: explico els conceptes complexos com en els TikTok. Idees clau, clares i concises**", explica l'Eva.

Aquesta evolució cap a un model més pràctic i competencial respon a una necessitat de connectar amb la realitat quotidiana dels alumnes, en què la teoria ja no és el centre, sinó l'eina per fer coses.

Més enllà de la teoria: la realitat de l'aula

Marc Montpart, amb la frescor de qui fa poc que ha sortit de la facultat, ha viscut el "**xoc**" entre la teoria acadèmica i el dia a dia. La idea que una bona planificació garanteix l'èxit ha caigut ràpidament. Per a ell, la clau no és només el que s'ensenyava, sinó com es gestiona el grup. El Marc destaca l'agilitat tecnològica dels seus alumnes com una virtut sorprenent, però recorda que sense una bona gestió dels factors emocionals i personals, la millor unitat didàctica del món pot fracassar.

La gestió de grup pesa igual o més que la planificació didàctica.



Si una cosa uneix els tres testimonis és la convicció que el valor afegit del docent és el vincle humà. L'Eva reivindica el paper de l'acompanyant emocional contra la IA: "Una màquina no pot escoltar ni orientar".

Després de tota una vida dedicada a la docència, la Remei guarda històries humanes que donen sentit a aquesta professió. Com la d'aquell alumne que es considerava un "negat" per a l'expressió escrita i que va haver de repetir curs però anys després, el destí (i la insistència de la seva professora) el va portar a guanyar un certamen literari a nivell de Catalunya. Cal dir que el premi real per a la Remei no va ser el guardó de l'alumne, sinó la nota que ell li va fer arribar: "Gràcies per haver-me obligat a escriure".

L'èxit pot ser arribar a ser metge, cuiner o arquitecte... però per a un docent l'èxit més preuat és un gràcies.

L'èxit es mesura en persones, no en notes



L'Emili



LES TEIXIDORES
ESCOLA MUNICIPAL
DE PERSONES ADULTES



LES GARBERES
INSTITUT DE JARDINERIA I AGRICULTURA



Ajuntament de
Castellon del Vallès



Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament



Ajuntament de
Sant Llorenç Savall

L'Ajuntament de Castellon del Vallès,
des de la Unitat d'Imatge, s'ha responsabilitzat del
disseny i la impressió d'aquesta revista.

Coordinació:
Centre de Recursos Pedagògics Vallès Occidental VIII